

Моето цветно лято в Джаре

Пътувам към Италия - домът на хиляди български роми, изоставили родината си, за да осигурят бъдеще за себе си и своите семейства. Вече съм готов да посрещна лятото, но тази година вместо само да почивам, реших и да поработя.

Тръгнах от Централна автогара в София. В автобуса с мене пътуваха още четири момчета роми, които също отиваха на работа в Италия. По пътя, докато се опознавахме и обсъждахме живота на малцинствата в България, неусетно пристигнахме на гръцката граница, която преминахме без проблем, само с лична карта. След дългото нощно плаване с гръцкия ферибот пристигнахме в Италия, но пътуването ни все още не бе приключило. След още няколко часа се качихме с автобуса на друг огромен кораб, който ни откара до остров Сицилия.

В град Джаре

ме посрещнаха майка ми и леля ми, те са тук на работа от четири години. Заедно отидохме в тяхната квартира, където се настанях и си отпочинах от дългото пътуване. Денят бе събота, в средата на месец юли.

На другия ден станях рано и нямаш търпение да разгледам града, в който щях да живея следващите месеци. Останах очарован от огромните паркове с високи палми, интересни фонтани и грижливо поддържани градини. Харесаха ми луксозни магазини с маркови грехи, малките ресторанчета по улиците и сладкарниците, в които можеш да избираш сред десетки видове сладоледи, пасти и тестени изделия. Най-много обаче ми хареса това, че Джаре е морски град и имах възможност по всяко време да отида и да поплувам във водите на Йонийско море. Очертаваше се едно

приятно и интересно лято

На следващия ден трябваше да започна работа. Озовах се на място, което сякаш беше нереално. Намирах се в подножието на вулкана Етна, заобиколен от екзотични дървета, южни плодове и страхотен изглед към морето. Тук в продължение на два месеца трябваше да сядя палми в група с още десетина момчета на моята възраст. Работното ни време бе от шест часа сутринта до два часа следобед, а след това бях свободен да разгледам местните забележителности и най-важното - имах достатъчно време за плаж.

След една седмица на острова при своите родители пристигна и една моя братовчедка от Монтана. Заедно с нея успяхме да посетим много красиви и колоритни места. Тук в Италия всеки ден от календара е посветен на определен светец и се отбелязва с много музика, фойерверки и празнични концерти. По време на гостуването ми в Сицилия посетих пет или шест такива празника в различни градове, носещи името на светеца, чиито ден се отбелязва.

Остров Сицилия

Празникът започва в късния следобед и продължава до късно вечерта. По време на честването всички улици са украсени с разноцветни лампи и цветя и през цялото време на площада свири симфоничен оркестър от ученици. След празничната литургия в църквата, на центъра се изнася огромна кукла, изобразяваща дадения светец, която на специална носилка обикаля улиците на града, следвана от неговите жители. След това, под звуците на църковната камбана, започва изстрелването на фойерверките, които стават най-колоритния момент от празника. Вечерта завършва с концерт, представящ танцовото и песенно изкуство на сицилианци. Всичко е много цветно и красиво и колко малко липсва, за да бъде идеално...

Още веднъж се убедих, че най-добре и от цялото си сърце

умяят да се веселят единствено ромите

Да, ромите, които не липсваха и тук. Разочарованието ми обаче бе огромно, след като ги видях да просят и крадат по тесните улици на Сицилия. Въпреки че тук на острова има много работа за всички, хората се страхуват от ромите и не ги приемат като работници, тъй като те се ползват с лоша слава. От разговорите ми с български роми, работещи тук, разбрах, че управляващите в Италия са подарили на "нашите братя" луксозни каравани, оборудвани с всички екстри, с които пътуват от град на град и не се застояват дълго на едно място. Тук с чиста съвест бих отбелязал, че живота на ромите в България е много по-добър от този на ромите в Сицилия във всички отношения. Не зная как стоят нещата с ромите, живеещи в Северна и Централна Италия, но мисля че и там

положението не е по-различно от това на острова.

През месец юли сицилианци отбелязват

празника на вулкана Етна

Разбира се, ние не пропуснахме възможността да се качим на планината и да се насладим на международната програма на танцовите ансамбли, дошли тук от цял свят, за да представят своята култура. Вечерта успяхме да наблюдаваме светлинно шоу, което с помощта на огненочервени фойерверки пресъздаде изригването на вулкана. По време на празничните дни успяхме да си купим много сувенири, изработени от изстинала лава, които щяхме да отнесем на нашите приятели в България.

Към края на месец юли температурите на острова значително се повишиха и достигнаха 50 градуса по Целзий. През това време не ходехме дори и на плаж, тъй като по телевизията съобщаваха, че слънчевите лъчи са опасни за здравето и по възможност да се избягва излизането навън между 13 и 17 часа. Затова пък всяка вечер, когато ставаше по-хладно, отивахме на разходка по брега на морето и сядяхме по крайбрежните кафенета, от които се чуваше приятна италианска музика.

Няколко пъти ми се удаде възможност да отида и на дискотека с момчетата, с които работях. Тук обаче в дискотеките не може да танцува всеки, пожелал да стигне до дансинга. Танцува само този, който умее. Младежите се подреждат по двойки в голям кръг, а по средата с дама по избор, застава дискотеката. Под звуците на латино музиката, която е най-слушана на острова, гуджеят започва танца и всички следват неговите движения, като постоянно сменят местата и партньорите си. Всичко изглежда много красиво отстрани, но не е никак лесно да се постигне. От моите нови приятели разбрах, че за да се научиш да танцуваш така, трябва известно време да посещаваш клуб за танци или да познаваш някой, който да може да те научи. От момчетата никога не знаеше да танцува и за мое съжаление не успях да се науча от тях на никаква стъпка.

Работата ми продължи до средата на месец август, тъй като тогава започваха почивните дни за всички италианци. Преди обаче да си замина за България, успях да посетя един огромен

карнавал на цветята

В град Ачериале, който се намираше на 20 км от мястото, където живеях.

Големият площад на града беше затворен за преминаване на превозни средства и целият бе украсен с цветя и балони. Под звуците на духовна музика премина парада на сицилианите. Това са високи празнично украсени коне, теглещи файтони, на които се возят младежи, облечени в традиционни сицилиански носии. Впечатление ми направи това че носите наподобяваха ромския костюм с шарените ризи, широките цветни поли и дайретата, които звъняха в ритъм с музиката. А конете приличаха досущ на този от новогодишния календар на "Дром громендар", каквито ромите са отглеждали преди много години и в България. След сицилианите премина и втори парад с огромни кукли, високи колкото двуетажна или триетажна сграда, изработени изцяло от цветя. Върху тях, под звуците на съвременни южни ритми танцуваха младежи в екстравагантни костюми.

Така неусетно в работа, музика и танци отминаха два месеца от пристигането ми в Италия. Време беше да се прибера в моята родина, която вече много ми липсваше. А пък догодина, знае ли човек, може да ви разкажа за някоя нова екзотична страна, която чака да бъде опозната.

Орлин ОРИНОВ